

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/313/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415202408
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415202408.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, Martin, proti žalovanému U. štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 1.028,87 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 170,- eur **z a s t a v u j e .**
- II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu **z a m i e t a .**
- III. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 15. 4. 2015 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.028,87 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 4. 5. 2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 18. 3. 2009 zmluvu o pôžičke č. 7053487, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 3.180,- eur s tým, že pôžičku mal splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 53,- eur. Tvrdil, že z uvedenej sumy žalovaný uhradil do dňa podania žaloby iba sumu 2.125,30 eur a keďže porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 26. 4. 2012 ho žalobca vyzval listom - predžalobnou upomienkou k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, pričom žalovaný dlžné splátky neuhradil a jeho dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 1.028,87 eur.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktorom vec v súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy, keďže títo sa na pojednávanie napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili a o jeho odročenie nežiadali.

Pred pojednávaním žalobca písomným podaním zo dňa 1. 2. 2016 súdu oznámil, že žalovaný po podaní žaloby uskutočnil čiastočné úhrady na svoj dlh vo výške 30,- eur dňa 23. 7. 2015, vo výške 30,- eur dňa 7. 8. 2015, vo výške 30,- eur dňa 23. 9. 2015, vo výške 30,- eur dňa 22. 10. 2015, vo výške 30,- eur dňa 24. 11. 2015 a vo výške 20,- eur dňa 19. 1. 2016, spolu teda vo výške 170,- eur, preto v časti o zaplatenie sumy 170,- eur berie žalobca svoju žalobu späť a žiada, aby súd rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 858,87 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.028,87 eur od 4. 5. 2012 do 23. 7. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 998,87 eur od 24. 7. 2015 do 7. 8. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 968,87 eur od 8. 8. 2015 do 23.

9. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 938,87 eur od 24. 9. 2015 do 22. 10. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 908,87 eur od 23. 10. 2015 do 24. 11. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 878,87 eur od 25. 11. 2015 do 19. 1. 2016, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 858,87 eur od 20. 1. 2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 96 O.s.p.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal v časti o zaplatenie sumy 170,- eur späť skôr, než sa začalo prvé pojednávanie, postupujúc podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. súd v prvom výroku rozsudku konanie v časti o zaplatenie sumy 170,- eur zastavil.

Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 858,87 eur, úrokov z omeškania a na náhradu trov konania.

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že tak vysokú sumu, ktorú od neho žalobca žiada by dokázal zaplatiť len v splátkach. Vo svojej účastníckej výpovedi potvrdil uzavretie zmluvy so žalobcom, uviedol, že mal platobnú kartu a samotná zmluva bola dojednaná cez telefón, on ju potom podpísal a dostal aj všeobecné obchodné podmienky, ktoré ale nečítal. Žalovaný potvrdil, že dohodnutá suma mu bola na účet vyplatená, išlo o 1.700,- eur, ktoré použil na domácnosť, nevie dokedy mal byť celý úver vrátený, vie len že ho mal splácať v splátkach ktoré pokiaľ sa pamätá sa mali platiť do 21. dňa v mesiaci, pričom informácia kedy má splácať jednotlivé splátky mu zrejme bola povedaná pri telefonickom rozhovore so žalobcom. Žalovaný poukázal tiež na svoju nepriaznivú majetkovú a sociálnu situáciu s tým, že poberá len dávku v hmotnej núdzi, má zdravotné problémy s obličkami, čaká ho operácia, preto ak by mal niečo platiť žalobcovi, tak mohol by tak robiť len v splátkach.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomného podania žalobcu zo dňa 1. 2. 2016, vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to listinou Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky zo dňa 18. 3. 2009 číslo XXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), obsahom Podmienok k zmluve o poskytnutí pôžičky PT-02 a žalobcom predložených všeobecných obchodných podmienok, obsahom žalovanému adresovanej predžalobnej upomienky zo dňa 26. 4. 2012 s doručenkou, obsahom Prehľadu splátok a úhrad k zmluve číslo XXXXXXXX a zistil tento skutkový stav:

Z obsahu zmluvy číslo XXXXXXXX zo dňa 18. 3. 2009 súd zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli písomnú zmluvu označenú ako zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.700,- eur žalovanému. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splatiť 60 mesačnými splátkami vo výške 53,- eur, pričom v zmluve je uvedené, že celková suma „pôžičky“ je 3.180,- eur a pri údají o konečnej splatnosti je uvedené 60 mesiacov. Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve bola 31,97 %. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedená poštová poukážka.

Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovaným z ktorých vyplýva, že žalovaný uhradil v splátkach do podania žaloby sumu spolu 2.125,30 eur, posledná úhrada bola realizovaná dňa 18. 12. 2014, pričom do dňa 26. 4. 2012, keď ho žalobca listom - predžalobnou upomienkou vyzval k vráteniu celej sumy jednorázovo a začal žiadať úrok z omeškania uhradená bola žalovaným suma 1.860,30 eur. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanému boli vyúčtované k zaplateniu tiež

„pokuty“ a položka označená ako „MP3“ k čomu žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 1. 2. 2016 uviedol, že žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky, ktorú si účastníci dohodli pre prípad porušenia povinností v čl. 12 bod 12.2 Všeobecných obchodných podmienok, ako neoddeliteľnej súčasť zmluvy s tým, že žalobca žiada zmluvnú pokutu ku dňu 26. 2. 2015 vo výške spolu 137,77 eur. Žalobca tiež tvrdil, že v zmysle čl. 12 bod 12.4 Všeobecných obchodných podmienok sú súčasťou jeho pohľadávky aj náklady spojené s vymáhaním pohľadávky, ktoré si uplatňuje vo výške 35,28 eur v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovanému bol poskytnutý bezúčelový úver, ktorý nebol poskytovaný na účel výkonu podnikania, zamestnania či povolania, čo je zrejme jednak zo zmluvy, označenia žalovaného v nej, ako aj z jej koncepcie i použitej terminológie typickej pre spotrebiteľské úvery. Aj sám žalovaný pred súdom uviedol, že úver použil na krytie potrieb domácnosti, preto súd predmetnú úverovú zmluvu v zmysle § 1 a § 2 písm. a) a b) a § 3 ods. 1 a 2 v tom čase účinného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka považoval za zmluvu spotrebiteľskú. Preto súd aj pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 18.3.2009, teda ku dňu uzavretia tu posudzovanej zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101>> ,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101>>.

Podľa § 4 ods. 3 tohto zákona pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 tohto zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá žalobcom so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1.700,-eur, pričom žalovaný na

úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatil do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru žalobcom od ktorej žalobca začal počítat' omeškanie žalovaného s vrátením úveru spolu sumu 1.860,30 eur, do dňa podania žaloby zaplatenú mal sumu spolu 2.125,30 eur, po podaní žaloby zaplatil žalovaný žalobcovi na úver ďalších 170,- eur. Žalobca tvrdí, že uvedenými úhradami žalovaný nerealizoval svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe, písomnom podaní žalobcu zo dňa 1. 2. 2016 a v prehľade splátok a úhrad. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba žalobcu po jej čiastočnom späťvzati je nedôvodná a tejto nie je možné ani v časti vyhovieť. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto žalobcovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanému reálne poskytnutej sumy, t.j. 1.700,- eur. A keďže túto sumu žalovaný žalobcovi dávno vrátil, a to ešte predtým, než ho žalobca písomne požiadal o jednorázové vrátenie celej sumy a začal mu účtovať „náklady spojené s vymáhaním pohľadávky“, súd je toho názoru, že ku dňu vyhlásenia rozsudku neexistuje žiadna pohľadávka žalobcu voči žalovanému, ktorú by mu bolo možné prisúdiť.

Z ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (18. 3. 2009), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 4 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ uvedenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a rovnako musí obsahovať v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy č. XXXXXXXX súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Je potrebné poukázať na skutočnosť, že v zmluve nie je v súlade so zákonnou požiadavkou pri uvedení výšky a počte splátok uvedený správny údaj o výške, počte a termínoch splácania úrokov a iných poplatkov. V úverovej zmluve sa takýto podrobný údaj nenachádza a pokiaľ takýto údaj poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, či inak po uzavretí zmluvy, nie je tento údaj obsiahnutý v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami.

Medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť patrí v zmysle už citovaného § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vychádzajúc z obsahu tu posudzovanej zmluvy o úvere je však nutné konštatovať, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahuje. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmluve musí byť uvedený údaj o termínoch splátok a musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje nakoľko zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky - 53,- eur bez špecifikácie a absolútne nikde neobsahuje údaj o termínoch splatnosti splátok.

Ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť malým písmom písané, rozsiahle, individuálne nevyjednané podmienky a všeobecné obchodné podmienky k zmluve o pôžičke. Ak totiž zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (4 ods. 3 posledná veta) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na všeobecné či iné podmienky.

Účelom náležitostí ustanovených v § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-129/2010>> je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má totiž za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva posudzovaná v tu súdanej veci neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.

V zmluve je len jedna suma mesačnej splátky 53,- eur. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. Ďalej je tam počet splátok - 60, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky. Navyiac ani v bode 6 všeobecných obchodných podmienok k zmluve o pôžičke tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tam len uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach. Z uvedeného však nevyplýva, aká konkrétne je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky či poistenie. V zmluve vôbec nie je uvedený dátum prvej splátky ani poslednej splátky ani termín splatnosti jednotlivých splátok. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 1. 2. 2016 uviedol, že splátky boli splatné v zmysle čl. 6 bod 6.2. VOP do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a že v zmysle čl. 6 bod 6.4 VOP bola prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú podľa textu zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou v čl. 6 bod 6.1 je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo vo všeobecných obchodných podmienkach. V bode 6.2 je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve a/alebo podmienkach a/alebo všeobecných obchodných podmienkach stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v bode 6.4 je uvedené, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Priamo v Zmluve teda neboli presne určené termíny splátok. Ani z textu všeobecných obchodných podmienok nie je možné zistiť presný termín splátok (je uvedené do 20. dňa v mesiaci, takže z tohto textu vyplýva, že to mohlo byť kedykoľvek od 1. do 20. dňa v mesiaci). Z takto uvedeného znenia nie je možné presne zistiť termín splátok ani deň poslednej splátky. Z týchto dôvodov má súd za to, že zmluva neobsahuje ani presný údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nakoľko údaj „60 mesiacov“ ktorý je v tejto súvislosti v zmluve uvedený nie je určitým a zrozumiteľným termínom konečnej splatnosti, ak navyše ani nie je zo zmluvy zřejmé, kedy sa mali splátky splácať. Čo sa týka konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona), niet pochýb o tom, že tá musí byť určená presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V danom prípade síce v zmluve je uvedené, že konečná splatnosť je 60 mesiacov, ale takéto určenie je podľa názoru súdu nepostačujúce, neurčité a nezrozumiteľné. V zmluve absentuje údaj o presnom termíne konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 60 splátok a 60 mesiacov po poskytnutí úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí jednoznačne o jednej z náležitostí zmluvy - konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa názoru súdu musí to byť konkrétny termín, čo potvrdzuje aj neskorší vývoj právnej úpravy, keď v súčasnom zákone o spotrebiteľských úveroch je už výslovne ako náležitosť zmluvy uvedený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f). Takýto jasný, určitý a zrozumiteľný údaj ale v zmluve absentuje. Poskytnutý úver súd preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku.

Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g) a i) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takéto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi

poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnej splatnosti však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarcia tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis). Preto ak žalobca odvodzoval svoj uplatňovaný nárok napr. na pokuty z všeobecných obchodných podmienok, potom je zrejmé, že táto jeho argumentácia vo svetle už uvedeného nemôže obstáť. Aj z toho dôvodu bola nedôvodná žaloba žalobcu v časti požadovanej zmluvnej pokuty vo výške 137,77 eur, nakoľko súd v tejto spotrebiteľskej veci nemal za preukázané platné uzatvorenie písomnej, určitej, individuálne vyjednanej dohody o zmluvnej pokute ako ho predpokladá § 544 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/115/2013 či rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/110/2014 o určení zmluvnej podmienky týkajúcej sa zmluvnej pokuty v článku 12.2 Všeobecných obchodných podmienok spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. totožnej s tou, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti čo zakladá okrem iného dôsledky v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka. Odhliadnuc od toho je nutné pre účely rozhodnutia v tomto konaní uviesť, že vzhľadom na výšku sumy, ktorú žalovaný žalobcovi celkovo zaplatil táto vysoko presahuje a pokrýva aj akékoľvek prípadné „pokuty“ účtované do doby vrátenia úverovej istiny t.j. sumy 1.700,- eur žalovaným.

Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 4 ods. 3 posledná veta zákona č. 258/2001 Z.z. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. g/ a i/ zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 4 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď napr. tak ako tu údaje o termínoch splatnosti splátok, zmluvnej pokute či konečnej splatnosti úveru majú byť komplikovane vyvodzované a sú doslova skryté v texte všeobecných podmienok, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Keďže súd z už uvedených dôvodov zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 4 ods. 3 posledná veta ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovaného nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanému reálne poskytol. Žalobca predloženou zmluvou a predloženým prehľadom splátok a úhrad preukázal, že žalovanému bola reálne poskytnutá suma 1.700,- eur, čo žalovaný pred súdom sám potvrdil. Vzhľadom na to, že žalovaný už celú sumu úverovej istiny zaplatil, a to ešte predtým než žalobca ho vyzval dňa

26. 4. 2012 k splateniu celého úveru (viď výzva na čl. 5 spisu), čím sa nemohol dostať ani do omeškania s jej zaplatením, ku dňu vyhlásenia rozsudku neexistuje pohľadávka žalobcu voči žalovanému, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu. Keďže žalovaný to, čo žalobcovi vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru dlžil zaplatil dávno predtým, než žalobca začal „vymáhať“ pohľadávku a účtovať náklady spojené s vymáhaním pohľadávky požadované tu vo výške 35,28 eur, je zrejmé, že aj tento nárok bol v celom rozsahu nedôvodný, nakoľko poplatky na vymáhanie žalobca účtoval v čase, kedy už po práve nemal a nemohol vymáhať od žalovaného nič.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 veta druhá a § 151 ods. 1 O.s.p.

Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že konanie bolo v časti zastavené pre správanie žalovaného po podaní žaloby, vo zvyšku žaloba bola zamietnutá. Žalobca tak bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie istiny 170,- eur v ktorej žaloba bola vzatá späť a konanie zastavené pre správanie žalovaného po podaní žaloby, ktorý túto sumu žalobcovi zaplatil, z procesného hľadiska preto platí, že úspech v tejto časti mal žalobca (§ 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.). Vo zvyšku mal vzhľadom na zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti úspech žalovaný. Žalobca síce náhradu trov konania uplatnil, podľa výsledku a pomeru úspechu účastníkov mu však právo na ich náhradu nevzniklo, nakoľko prevažujúci úspech vo veci je na strane žalovaného. Ten náhradu trov konania nežiadal, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že úspešnejšiemu žalovanému ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).